

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XI. De Emphyteusi conf. tit. Locatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. X.
Emergere.

EMERGENS novum novo indiget auxilio, & in rebus novis novum est remedium & consilium suggerendum, [l. 10. §. 1. ff. qui satidar. cog. l. non est. 12. ff. de transact. l. ille à quo 13. §. 4. ad Trebell. l. 1. in fin. ff. quod de pecul. act. annal. l. 1. in princ. ff. de ventre inspiciend. l. de etate 11. §. ex causa. 8. ff. de interrog. action. l. si jure 18. ff. de legat. 3. l. mater decedens 19. ff. de inoff. testam. l. oratione 7. ff. de feriis. cap. fin. de in integr. restit. minor. [Vid. Welsenb. 5. conf. 235. num. 31.] Petrus de Anchar. conf. 84. Domina Azolina. n. 5. Roman. in l. si verò. §. de viro. n. 83. ff. solut. marit. Rolandus à Valle conf. 2. num. 159. cum seqq. lib. 2. Cravett. conf. 264. n. 5. & 6. ubi ponit plura exempla, Thomas de Thomaſſet. in florib. reg. 248. ubi intelligit, quando accidentaliter & inopinato aliquid novum emergit, Surdus conf. 418. num. 9. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 3. lit. E. conclus. 145. per totam. & lit. D. conclus. 502. num. 36. Anton. Monach. Lucens. decis. 21. num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. num. 97. Octav. Glorit. respons. 1. part. 3. num. 221. Nova enim res novum consilium capit, Ancharan. consil. 204. Punctum unius. num. 12. & novis morbis nova convenit antidota preparari, cap. ceterum. de juramento calumnie. Testaur. Ped. m. decis. 239. num. 11. cum seqq.

Amplia axioma in constitutionibus, quæ tendunt ad noxam; nam ex superveniente causa ab eis recedere licet, Cravett. d. consil. 264. num. 5. Anchar. d. conf. 84. n. 4. Rolandus à Valle d. conf. 1. n. 159. lib. 2. & in pactis Anchar. d. n. 4. & in omni promissione, etiam de non offendendo, Cravett. d. conf. 264. num. 4. & 6. ubi etiam in locatione, in legibus & statutis, item & in testamentis. Anchar. d. conf. 84. n. 3. & 4. Roland. à Valle d. conf. 1. n. 159. Cravett. d. conf. 264. n. 5. qui idem dicunt in juramento.

Amplia secundò in privilegio, ut per Anchar. d. conf. 84. n. 4. & 5. Cravett. d. conf. 264. num. 5. Rolandus à Valle d. conf. 1. num. 161. & seqq. nam si tendit ad iniqum, vel incipit esse damnosum, non est observandum, Rolandus à Valle d. conf. 1. num. 158. & 160. lib. 2. Menoch. conf. 350. num. 27. Bardel. conf. 22. num. 10. Cæf. Barz. decis. 118. num. 8. Octav. Glorit. resp. 1. p. 3. num. 191.

Amplia tertio in materia probationum. Nam licet post publicatas attestaciones & didicita testificata non admittatur nova probatio, tamen super emergenti de novo bene admittitur. Clem. 2. de testibus. Signorol. conf. 23. num. 6. & 7. Mascard. de probation. concl. 118. Joan. Garc. de nobilit. gloss. 46. num. 6. Cardin. Tusch. d. conclus. 145. num. 20. Stephan. Gratian. disceptat. forens. c. 158. Bernhard. Grav. ad pract. Camera Imper. lib. 1. conclus. 128. Mendez. à Castro in praxi Lusit. lib. 1. cap. 19. num. 12. Amat. Roderic. in pract. cap. 8. num. 7.

Amplia quarto in materia recusationis; nam licet exceptio suspicionis allegari non possit post litem contestatam, l. apertissimi 16. C. de judic. cap. pastoralis. de except. tamen ex causa de novo emergenti bene potest, secundum Mascardum de probat. conclus. 952. n. 35. Bernhard. Muscatel. in praxi aurea civili Neapolit. p. 2. gloss. competens. num. 55. Amat. Roder. in pract. cap. 10. num. 70. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 100. num. 32. ubi ampliat etiam post conclusum in causa, dummodo causa recusationis habuerit ortum post conclusionem, & num. 31. subdit, quod super hoc deferendum est iuramentum ab ipso recutato.

CAP. XI.
De Emphyteusi conf. tit.
Locatio.

Axioma I.

Quæcunque dispositio ad conservationem fundi ejusque majorem utilitatem spectat, ea licita est emphyteuta.

Ratio: quia finis emphyteuseos constituta est melioratio, & acquirit sibi emphyteuta utile dominium l. 1. §. 1. ff. si ager velletig.

Exempl. Poterit igitur Emphyteuta servitutum fundo acquirere, faciem fundi etiam in melius mutare, Welsenb. ad ff. Tit. si ager velletig. §. 32. non verò potest arbores fructiferas exscindere, neque domum destruere ut faciat aream. Bald. in l. 1. in fin. C. de Jue. emphyt.

II.

Quæcunque incommoda rei accidunt tantum, illam verò non omnino destruunt, illa emphyteutam à Canone solvendo non liberant l. 1. C. de Jure Emphyteut. Quamdiu enim res adhuc existit, tamdiu remanet dominium directum, in cuius recognitionem Canon solvitur.

Exempl. hinc domo combusta canon propter aream ab emphyteuta præstandus. arg. d. l. 1. neque sterilitas liberabit emphyteutam à Canone. Carpz. P. 3. C. 38. def. 19. neque inundationes, chafmata, hostiumque incursiones. Gail. L. 2. obs. 23. n. 23.

Limit.

Limit. nisi emphyteuta ob talia incommoda malit rem derelinquere. Zael. ad ff. Tit. Locat. num. 4.

III.

De bonis emphyteuticis venditis debetur domino laudemium, id est quingagesima pars pretii, *pro cent. l. fin. C. de jur. emphyt.* moribus nostris est decima vel vicesima, dafi der zehende oder zwanzigste Gilden zur Lehns-Wahr gegeben werde. Schneidew. in §. 3. Instit. de locat. conduci. n. 12. Ob moram vero in solvendo laudemio emphyteuta non cadit jure suo. Befold, *thes. pract. verb. Hands. Lehn.*

IV.

Emphyteuta dominus ob caducitatem non propria sed judicis autoritate expellere debet. Clarus. §. Emphyteusis quæst. 11. Mynsing. Cent. 3. obs. 65.

CAP. XII.

Emtio vid. Venditio.

Axioma I.

Emtio venditio contractus est synallagmaticus. §. 1. Instit. de Auctor. tut. l. naturalis. §. 5. §. 1. ff. de præscript. verb. eamque ob causam mutuam requirit obligationem, d. §. 1. vers. ex quibus mutua. l. Labeo 59. ff. de verb. signif. adeo ut non consistat altera parte non obligata, nec sese obligante. l. quid tamen 21 §. pen. ff. de recept. arbitr. gloss. eamque secuti Dd. in l. Julianus, §. si quis à pupillo. ff. de act. emt. Vultej. 2. conf. Marp. 24. num. 25.

II.

Emendi & vendendi Facultas est juris naturalis, Crav. conf. 6. n. 121. vol. 1. Menoch. de præsumpt. 3. præf. 130. in fin. Fabian. de Monte in tract. de emt. & vendit. quæst. 1. pr. num. 4. Nicol. Mozz. dist. tract. cap. 1. n. 22. ideoque rem suam nemo cogi potest ut vendat. l. invitum 11. C. de contrab. empt. l. invitum 11. C. de locat. l. non emere 16. C. de jur. delib. l. quamvis 8. de pignor. l. nemo exterius 9. C. de judic. imò liberrimum, cuique est rem suam vendere cuicumque volet. l. 1. C. comm. divid. & ibi Bald. Afflic. in rubr. conslit. Frider. de jur. protimis. num. 8. Marcus Mantua in l. dudum. n. 4. de contr. empt.

III.

Emptio absque pretio intercedente est nulla. §. 1. & ibi Dd. Instit. de empt. vend. Goedd. 1. conf. Marp. 26. n. 341. an emptio requirat scripturam, vid. Scriptura.

IV.

Emptio venditio ejus rei, cujus non est æstimatio, habetur pro nulla §. fin. Instit. de contract. empt. Goedd. d. conf. 26. n. 341.

V.

Emptionis venditionis verbum omnem contractum, per quem deducitur rei alienatio, comprehendit. l. statu liberi 29. §. 1. ff. de stat. liber. Caballin. de Evid. §. 1. n. 4. Carpz. part. 1. jurispr. forens. conslit. 3. defin. 25. n. 3.

VI.

Emptionis venditionis contractus dicitur for-

tior cæteris, ideoque cæteros contractus necare, arg. l. si te solum 27. l. si ita scriptum 67. ff. de hered. instit. l. emptorem 9. C. de locat. Dec. cens. 278. col. 2. in princ. vers. sed breviter. Vultej. 3. conf. Marp. 17. n. 117.

VII.

Emptionis venditionis contractus in dubio potius quam quivis alius præsumendus est. Ripa in l. 2. in princ. n. 31. ff. de reb. cred. per text. in l. apud Celsum 1. §. si cum legitime 28. ff. de dol. except. l. fin. C. de præd. Curial. lib. 10. Rom. conf. 86. colum. 2. Socinus conf. 156. col. fin. vol. 1. Vult. dist. conf. n. 93. Sic in specie in dubio potius emptionem quam locationem aut oppignorationem præsumi, maxime si pretium justum rei venditæ sit appositum. post gloss. in l. 1. §. 1. de superfic. affirmant Cæpoll. in tract. de simulat. contract. Jason. in l. 1. num. 23. C. de jur. emphyteut. Panticshm. 1. quæst. 17. n. 11. quoniam si natura contractus aliud suader, in dubio emptio non præsumitur. l. rei commod. 8. cum si q. de commod. & l. non solet 39. ff. locat. Panticshm. 1. q. 6. n. 37.

VIII.

Emptio venditio patet latissime l. statu liberi 29. in fin. ff. de statu lib. l. sicut §. venditionis 11. ff. quibus mod. pign. solv. facit §. præterea Instit. quibus mod. jus patriæ pot. solv. princ. Instit. de testam. ordin. Vult. d. conf. 18. n. 94.

IX.

Quoties quis rem meam aliàs certo perituram à tertio emit, toties pretii repetitio locum habet: quia proprietarius hac emtione non læditur, sed jus ipsius potius conservatur.

Exempl. ita ergo si à fure fugitivo aut sociis stipato res emta fuerit animo restituendi vero domino, pretium repetere licebit. Carpzov. P. 4. Conf. 39. def. 7.

X.

Quoties error in venditione intercedit circa substantialia, toties integer contractus est vitiosus. l. 9. pr. ff. de contr. emt.

Ratio: quia hic plane deficit consensus contrahentium, quippe qui nullâ sui parte concurrunt circa rem venditam. Hinc ob nimiam inæqualitatem materiæ & pretii merito hic contractus dicendus est nullus. Bachov. ad Treutl. Vol. 1. disp. 18. §. 7. lit. E.

Exempla vid. in leg. 9. §. 2. & l. 14. ff. eod.

Limita: ut aliud sit in stipulatione l. 22. ff. de V. O. In hac enim utile est etiam corpus, in quod consensus incurrit, habere obligatum tale, quale est. idem in pignore. Zael. ad ff. h. l. n. 10.

XI.

Quoties error committitur circa qualitatem accidentalem, toties valet contractus, pretium tamen minuitur.

Ratio: quia talis error non penitus excludit consensum, cum hic revera aliquid sit quod creditur vendi.

Ita e. g. si aurum quidem vendatur, sed deterius quam putabatur, contractus subsistit l. 10. ff. de emt. vendit. idem est, si corrupta vendatur pro virgine l. 11. §. 4. ff. eod. adde l. 14. in fin. ff. eod.